

Sygn. akt V CSK 345/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko Powiatowi R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 października 2016 r., sygn. akt V ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód – J. S. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 października 2016 r., w którym oddalono apelację tego powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 17 września 2015 r. Powód domagał się naprawienia szkody stanowiącej różnicę między kwotą odszkodowania otrzymywanego od Skarbu Państwa w zamian za wywłaszczenie 5,5 ha gruntu, a kwotą, jaką musiał zapłacić w postępowaniu przetargowym za zakup gruntu o tej samej powierzchni w innym miejscu. W toku procesu formułował także roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 17 września 2015 r. oddalił powództwo.

W skardze kasacyjnej powoda podnoszono zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego. W uzupełnieniu skargi kasacyjnej pełnomocnik powoda sformułował kilka pytań, które nie zostały odpowiednio powiązane z odpowiednimi postanowieniami art. 398⁹ § 1 - § 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dokonując analizy treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej motywacji prawnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treści odpowiedzi na skargę strony pozwanej, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o odszkodowanie nie przedstawiono w istocie żadnej z przesłanek uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 - 4 k.p.c.). Taki stan rzeczy trwa nadal nawet po uzupełnieniu skargi kasacyjnej pismami z dnia 15 lutego 2017 r. Przedstawione przez skarżącego liczne pytania powinny bowiem zostać odpowiednio ujęte w wywód prawny, służący wykazaniu przynajmniej jednej z przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 - 4 k.p.c.

Niewątpliwie w nawiązaniu ustaleń faktycznych nie było podstaw do twierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W świetle wskazywanej przez powoda podstawy faktycznej zgłoszonego roszczenia należy podzielić stanowisko obu Sądów meriti o braku

legitymacji biernej pozwanego Powiatu R. w obecnym postępowaniu. Innymi słowy, brak podstaw do pozywania właśnie tej jednostki samorządu terytorialnego (jako samodzielnej osoby prawnej), skoro roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (formułowane przez pełnomocnika powoda w toku postępowania) skierowane zostało przeciwko Skarbowi Państwa jako podmiotowi bezpodstawnie wzbogaconemu kosztem powoda.

Z przedstawionych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Odstąpiono od obciążania powoda kosztami postępowania kasacyjnego (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 czerwca 2017 r.; k. 262 akt sprawy).

jw

l.n